

Gizliyen De
nahtır بِسْمِ
اللهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ
وَذَرُوا
ظَاهِرَ
اْلاِثْمِ
وَبَاطِنَهُ
اِنَّ
الَّذِينَ
يَكْسِبُونَ
اْلاِثْمَ
سَيُجْزَوْنَبِمَا
كَانُوا
يَقْتَرِفُونَ "Gizliyin de. Ccedil;nk;nah kazananlar yaptıkları karşılığında cezalandırılacaklardır." (En'acirc;m, 6/120)
Yuce Rabbimiz, temiz bir fitrat zere yaratıp dnyaya gnderdiği biz insanlardan ncelikli olarak kendisini tanımamızı istemektedir
وَمَا
خَلَقْتُ
الْجِنَّ
وَاْلاِنْسَ
اِلاَّ
لِيَعْبُدُونِ “Ve iyi bilin ki, ben insanları ve cinleri ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.” (Zacirc;riyacirc;t, 51/56). Rabbini tanıyan mmin bir kulun yaratıcısıyla olan irtibatını srdemesi ise mkellef olduğu ibadetleri yerine getirmesi ve kendisine yasaklanan gnahlardan uzak durmasıyla m;n olur. Rabbimiz, malın ve evladın kişiye fayda sağlamayacağı ahiret g;nnde yegacirc;ne zenginliğin gnahlarla kirlenmemiş temiz bir fitrat olduğunu haber vermektedir
اِلاَّ مَنْ
اَتَى اللهَ
بِقَلْبٍ
سَلِيمٍ “Ancak Allah'a kufu ve şirkten temizlenmiş bir kalple gelenler kurtulurlar.” (Şuaracirc;, 26/89). Şu hususa dikkat etmemiz gerekir ki, gnah sayılan t;m fiil, s; ve davranışların yapısında Allah'tan uzaklaştırıcı veya Allah'ı unutturucu bir zellik vardır. Bu zellikleri sebebiyle gnahlar, kişide gaflete sebep olurlar. Israrla gnah

işlemeye devam eden kişinin kalbi katılaşıp, dinî sorumluluklara karşı duyarlılığı zayıflar ve neticede Allah’ı ve ahireti unutacak bir noktaya gelir. Yüce Rabbimiz ve sevgili Peygamberimiz devamlı surette bizlerden Allah’a karşı sorumluluklarımızın bilincinde bir hayat sürmemizi istemektedirler. Kur’an-ı Kerim’de bu bilinci taşıyan takva sahibi müminler üvülmüş ve kendilerine cennet vaat edilmiştir

الم (1) ذلِكَ
الْكِتَابُ
لَارَيْبَ
فيهِ هُدًى
لِلْمُتَّقينَ (2) اَلَّذينَ
يُؤْمِنُونَ
بِالْغَيْبِ
وَيُقيمُونَ
الصَّلوةَ
وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ (3)
وَالَّذينَ
يُؤْمِنُونَ
بِمَا
اُنْزِلَ
اِلَيْكَ
وَمَا
اُنْزِلَ
مِنْ
قَبْلِكَ
وَبِالْاخِرَةِهُمْ يُوقِنُونَ (4)
اُولئِكَ
عَلى هُدًى
مِنْ
رَبِّهِمْ
وَاُولئِكَ
هُمُ
الْمُفْلِحُونَ (5) “1 Elif, Lâm, Mîm. 2 Anlattığı konularda hiçbir şüpheye yer bırakmayan bu kitap; yolunu Allah’ın kitabıyla bulmak isteyenlere cennet yolunu gösterir. 3 Onlar ki, akıl ve duyularla değil ancak vahiyle, bilinen gerçeklerin varlığına inanırlar ve hayatlarını düzenleyen namazlarına dikkatli ve devamlıdır, kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah rızasını kazanmak için başkalarına harcarlar. 4 Ve onlar ki, sana ve senden ünce indirilene de inanırlar. Onlar üteki dünyanın varlığından da kesin bir bilgiyle emindirler. 5 İşte Rablerinin gösterdiği cennet yolunda yürüyen ve gerçek mutluluğa erecek kimseler de onlardır.” (Bakara, 2/1-5)

وَسَارِعُوآ

اِلَى
مَغْفِرَةٍ
مِنْ
رَبِّكُمْ
وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا
السَّمَوَاتُ
وَاْلاَرْضُ
اُعِدَّتْ
لِلْمُتَّقِي
نَ “Rabbinizden bir bağışlanmaya ve genişliği göklerle yer kadar olan, yolunu Allah ve kitabıyla bulmaya çalışanlar için hazırlanmış cennete ulaşmakta birbirinizle yarışın.” (Âl-i İmrân, 3/133)
اُولَئِكَ
جَزَآؤُهُمْ
مَغْفِرَةٌ
مِنْ
رَبِّهِمْ
وَجَنَّاتٌ
تَجْرِى مِنْ
تَحْتِهَا
اْلاَنْهَارُ
خَالِدِينَ
فِيهَا
وَنِعْمَ
اَجْرُ
الْعَامِلِينَ
“İşte bunların mükafatı Rablerinden bir bağışlanma ve içinden ırmaklar a-kan cennetler olacaktır. İyiliklere gayret gösterenler için ne güzel bir mükafat!” (Âl-i İmrân, 3/136) قَدْ
اَفْلَحَ
الْمُؤْمِنُونَ
"1 Kesin olan şudur ki, inananlar mutlaka kurtuluşa ereceklerdir.
اَلَّذِينَ
هُمْ فِى
صَلاَتِهِمْ
خَاشِعُونَ 2 Onlar ki, namazlarını gönül alçaklığıyla ve duyarlılıkla kılarlar.
وَالَّذِينَ
هُمْ عَنِ
اللَّغْوِ
مُعْرِضُونَ 3 Onlar ki, boş ve anlamsız söz ve işlerden yüz çevirirler.
وَالَّذِينَ
هُمْ
لِلزَّكَوةِ
فَاعِلُونَ 4 Arınmak için yapılması gereken zekatı, gerektiği şekilde yerine getirirler.

وَالَّذِينَ
هُمْ
لِفُرُوجِهِ
05;ْ حَافِظُونَ
5 Ve onlar ki, namus ve iffetlerini, ha-ramdan ve şüpheli şeylerden korurlar.
اِلاَّ عَلَى
اَزْوَاجِهِ
05;ْ اَوْ مَا
مَلَكَتْ
اَيْمَانُهُ
05;ْ
فَاِنَّهُمْ
غَيْرُ
مَلُومِينَ 6 Ancak
eşleri ve sahip olduğu cariyeler hariç, bunlarla olan ilişkilerinden dolayı kınanmazlar.
فَمَنِ
ابْتَغَى
وَرَآءَ
ذَلِكَ
فَاُولَئِكَ
هُمُ
الْعَادُونَ 7
Ama bunun ötesine git-mek isteyen olursa, işte haddi aşanlar böyleleridir.
وَالَّذِينَ
هُمْ
لاَمَانَاتِ
07;ِمْ
وَعَهْدِهِم
18; رَاعُونَ 8 Ve onlar ki,
emanetlerini ve verdikleri sözü yerine getirirler.
وَالَّذِينَ
هُمْ عَلَى
صَلَوَاتِهِ
05;ْ
يُحَافِظُون
14; 9 Onlar ki, namazlarını vaktinde ve devamlı kılarak muhafaza ederler.
اُولَئِكَ
هُمُ
الْوَارِثُو
06;َ 10 İşte varis olacak olanlar böyleleridir.
اَلَّذِينَ
يَرِثُونَ
الْفِرْدَوْ
87;َ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ 11 Firdevs
cennetine varis olacak ve orada temelli kalacaklardır.” (Mürsquo;minûn,
23/1-11) وَعِبَادُ
الرَّحْمَنِ

الَّذِينَ
يَمْشُونَ
عَلَى
اْلاَرْضِ
هَوْنًا
وَاِذَا
خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُو
06;َقَالُوا
سَلاَمًا 63 “Rahmanın has
kulları, onlar yeryüzünde alçak gönüllü olarak
yürürler ve ne zaman kötü niyetli dar kafalı kimseler, kendilerine laf atacak
olsa, sadece “Selam!” derler geçerler.
وَالَّذِينَ
يَبِيتُونَ
لِرَبِّهِمْ
سُجَّدًا
وَقِيَامًا 64
“Onlar ki, gecelerini Rablerine secde ederek, O’nun huzurunda ayakta durarak
geçirirler.”
وَالَّذِينَ
يَقُولُونَ
رَبَّنَا
اصْرِفْ
عَنَّا
عَذَابَ
جَهَنَّمَ
اِنَّ
عَذَابَهَا
كَانَ
غَرَامًا 65 “Ve onlar ki,
“Ey Rabbimiz! Cehennem azabını bizden uzaklaştır, çünkü onun azabı
gerçekten pek korkunç ve süreklidir!” derler.”
اِنَّهَا
سَاءَ تْ
مُسْتَقَرًّ
75; وَمُقَامًا 66
“Gerçekten de o cehennem, ne kötü bir yer ve ne kötü bir
duraktır.”
وَالَّذِينَ
اِذَا
اَنْفَقُوا
لَمْ
يُسْرِفُوا
وَلَمْ
يَقْتُرُوا
وَكَانَ
بَيْنَ

ذَلِكَ
قَوَامًا 67 “Ve onlar ki,
harcadıkları zaman, ne saçıp savururlar, ne de cimrilik yaparlar bu ikisi arasında dengeli bir
yol tutarlar.”
وَالَّذِينَ
لاَ
يَدْعُونَ
مَعَ اللهِ
اِلَهًا
اَخَرَ وَلاَ
يَقْتُلُونَ
النَّفْسَ
الَّتِى
حَرَّمَ
اللهُ اِلاَّ
بِالْحَقِّ
وَلاَ
يَزْنُونَ
وَمَنْ
يَفْعَلْ
ذَلِكَ
يَلْقَ
اَثَامًا 68 “Ve onlar ki,
Allah’la beraber asla birtakım düzmece ilahlara yalvarıp yakarmazlar ve hukuki bir
gerekçe olmadıkça, Allah’ın dokunulmaz kıldığı cana kıymazlar ve zina
etmezler. Çünkü bilirler ki, bunlardan herhangi birini işleyen kimse, bir
kötülük ve günaha bulaşmış olmakla kalmayacak.”
يُضَاعَفْ
لَهُ
الْعَذَابُ
يَوْمَ
الْقِيَمَةِ
وَيَخْلُدْ
فِيهِ
مُهَانًا 69 “Fakat kıyamet
gününde, azabı kat kat olacak ve aşağılık bir durumda, temelli olarak
kalacaktır.” (Furkân, 25/63-69). Allah’ın kendisini her an görüp
gözettiğini düşünen ve yaptığı her şeyin hesabını bir gün vereceğine
inanarak takva sahibi bir müminin, gizli ve açıkta Allah’ın razı olmayacağı
söz ve davranışları sergilemesi düşünülemez. Sevgili Peygamberimiz
bizlere her nerede olursak olalım, Allah’a karşı saygılı olmamızı öğütlediği
hadis-i şeriflerinde, yaptığımız kötülüklerin ardından bunların günahını
silecek iyilikler yapmamızı da tavsiye buyurmaktadır
اتَّقِ
اللَّهَ
حَيْثُمَا
كُنْتَ
وَأَتْبِعِ

السَّيِّئَةَالْحَسَنَةَتَمْحُهَاوَخَالِقِالنَّاسَبِخُلُقٍحَسَنٍ ‏ Ebû Zerr (radiyallahü anh)’den rivâyete göre, Rasûlüllah (sallallahü aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: “Nerede olursan ol Allah’a karşı sorumluluk bilinciyle yaşa, işlediğin bir günahın arkasından hemen bir sevap işle ki onu imha edip yok etsin. İnsanlara güzel ahlakla muamele et.” (Tirmizî, “Birr”, 55). İnsan olarak yaratılmış olmamızın bir sonucu olarak “unutma” ve “hata yapma” gibi birtakım zaaflarımız bulunmaktadır. Zaman zaman her insan gibi unutarak veya hata yaparak bazı yanlışlara düşmemiz mümkündür. Ancak böyle bir yanlışla düştüğümüzde yapmamız gereken şey öncelikle yaptığımız hatadan dolayı pişman olmak, Rabbimizin engin rahmet ve mağfiretine iltica etmek ve bir daha böylesi bir kusuru işlememe azmini göstermektir. Yüce Mevlâmız cehaletleri sebebiyle kötülük yapıp sonra hemen tövbelerinin tövbelerini kabul edeceğini bildirmektedir

اِنَّمَاالتَّوْبَةُعَلَى اللهِلِلَّذِينَيَعْمَلُونَالسُّوءَبِجَهَالَةٍثُمَّيَتُوبُونَمِنْ قَرِيبٍفَاُولَئِكَيَتُوبُاللهُعَلِيمًاحَكِيمًا “Doğrusu Allah’ın tevbeleri kabul etmesi, ancak bilmeyerek kötülük işleyen ve sonra zaman geçirmeden tevbe edenlere mahsustur. Allah onlara rahmetiyle tekrar yönelecektir. Zira Allah herşeyi bilen ve yaptığı herşeyi yerli yerince yapandır.” (Nisa, 4/17). Aynı şekilde kendi nefsinde zulmedip günah işleyen ancak günahının hemen ardından Rabbini hatırlayıp istiğfar eden ve bile bile kötülük günahlarında ısrar etmeyen kullarından övgüyle bahsetmektedir

وَالَّذِينَاِذَافَعَلُوافَاحِشَةًاَوْ

ظَلَمُوآ
اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا
اللهَ
فَاسْتَغْفَرُوا
لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ
يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ
اِلاَّ اللهُ
وَلَمْ
يُصِرُّوا
عَلَى مَا
فَعَلُوا
وَهُمْ
يَعْلَمُونَ
“Ve onlar utanç verici bir iř yaptıkları veya varlık sebeblerine aykırı bir davranışta bulundukları zaman, Allah’ı hatırlar ve günahlarının affı için yalvarırlar. Zaten Allah’tan başka kim günahları affedebilir? Onlar işledikleri günah ve hatalı işlerde de bilerek ısrar etmezler.” (Âl-i İmrân, 3/135). Yine Rabbimiz bizlere rahmetinden ümit kesmememizi öğütlediğı âyet-i kerimenin devamında bütün günahları bağışlayabileceğinin müjdesini de vermektedir
قُلْ
يَاعِبَادِىَ الَّذِينَ
اَسْرَفُوا
عَلَى
اَنْفُسِهِمْ لاَ
تَقْنَطُوا
مِنْ
رَحْمَةِ
اللهِ اِنَّ
اللهَ
يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ
جَمِيعًا
اِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ “De ki: Allah şöyle buyuruyor: “Ey nefislerine uyup da sınırlarımı aşan kullarım! Allah’ın rahmetinden umudunuzu kesmeyin, Allah bütün günahlarınızı bağışlar, şöphe yok ki O, çok bağışlayan ve çok acıyandır.” (Zümer, 39/53). Rahmeti geniş Rabbimiz dünya hayatının aldatıcılığına ve şeytanın Allah’ın rahmetiyle aldatmasına karşı dikkatli olmamız gerektiğine vurgu yaparak
يَآاَيُّهَا
النَّاسُ

اتَّقُوا
رَبَّكُمْ
وَاخْشَوْا
يَوْمًا لاَ
يَجْزِى
وَالِدٌ عَنْ
وَلَدِهِ
وَلاَ
مَوْلُودٌ
هُوَ جَازٍ
عَنْ
وَالِدِهِ
شَيْئًا
اِنَّ وَعْدَ
اللهِ حَقٌّ
فَلاَ
تَغُرَّنَّكُمُ
الْحَيَوةُ
الدُّنْيَا
وَلاَ
يَغُرَّنَّكُمْ بِاللهِ
الْغَرُورُ “Ey insanlar! Yolunuzu Rabbinizin kitabıyla bulun. Öyle bir günden korkup sakının ki; hiçbir anne ve babanın çocuğuna faydası dokunmaz ve hiçbir çocuk da, anne babasına en ufak bir fayda sağlayamaz. Çünkü Allah’ın ölümden sonra, dirilme ve hesapla ilgili vaadi de mutlaka gerçekleşecektir. Dünya hayatı, süsü ve lezzetleriyle sizi aldatmasın. Düzenbaz şeytan da, sizi Allah’ın mühlet vermesine ve yumuşak davranmasına karşı, güvendirip aldatmasın.” (Lokman, 31/33), Ayrıca ölünceye dek kötülük işlemeye devam edip ölüm anında tövbe edenlerle inkârcı olarak ölenlerin tövbelerini kabul etmeyeceğine dikkat çekmektedir
وَلَيْسَتِ
التَّوْبَةُ
لِلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ حَتَّى
اِذَا حَضَرَ
اَحَدَهُمُ
الْمَوْتُ
قَالَ اِنِّى
تُبْتُ
الْئَنَ
وَلاَ
الَّذِينَ
يَمُوتُونَ

وَهُمْ
كُفَّارٌ
اُولَئِكَ
اَعْتَدْنَا
لَهُمْ
عَذَابًا
اَلِيمًا “Yoksa
kötülük yapıp yapıp da nihayet ölüm gelip çatınca, “Ben
şimdi tevbe ettim” diyenlere ve kâfir olarak ölenlere tevbe yoktur.
Öylelerinin tevbesi kabul edilmez. Onlar için acı bir azap hazırlamışızdır.”
(Nisa, 4/18). Sonuç olarak, günah; yüce Allah’ın razı olmadığı, bizi
’ndan uzaklaştıran, yaptığımızda vicdanımızı rahatsız eden ve başkalarının bilmesinden
hoşlanmayacağımız her türlü söz ve davranıştır,
أَنَّ
رَجُلاً،
سَأَلَ
رَسُولَ
اللَّهِ صلّى
اللّه عليه
وسلّم عَنِ
الْبِرِّ
وَالإِثْمِ Nevvâs
b. Sem’an’dan rivâyet edilmiştir: “Bir adam Rasûlüllah
(sallallahü aleyhi ve sellem)’e sevap ve günah nedir?” diye sordu.
فَقَالَ
النَّبِيُّ
صلّى اللّه
عليه وسلّم ‏(
الْبِرُّ
حُسْنُ
الْخُلُقِ
وَالإِثْمُ
مَا حَاكَ فِي
نَفْسِكَ
وَكَرِهْتَ
أَنْ
يَطَّلِعَ
عَلَيْهِ
النَّاسُ (Rasûlüllah
(sallallahü aleyhi ve sellem)’de şöyle buyurdu: “Birr, iyilik (sevap), iyi
Müslüman olmak demek güzel ahlaklı olmak demektir. Günah ise
içini tırmalayan ve insanların bilmelerini istemediğin şeydir.” (Dârimî,
Rikak: 73; Müslim, Birr: 5). Bu söz ve davranışlar ister gizli isterse açıkta
cereyan etsin, Allah bunları görür, bilir ve tövbe edilmediği takdirde de hesabını
sorar. Dr. Y. Seracettin BAYTAR

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)